

ABSTRAKT

Problematika rozvoje venkova je v rozvinutých zemích ovlivňována změnami v chápání a pojetí venkova, v rámci teorie dochází k posunu paradigmatu. To se promítá do politik jednotlivých států, na globální úrovni EU do strukturální politiky. Diferenciace venkovského prostoru vyžaduje diferencovaný přístup v podobě lokálního rozvoje venkova, který je založený na endogenním potenciálu. Aktivita a iniciativa lokálních lidských zdrojů – lidského a především sociálního kapitálu je schopná způsobovat diferencovaný rozvoj venkovských oblastí. Práce se snaží na příkladu českých venkovských obcí potvrdit vztah kvality lidských zdrojů a úrovně rozvoje venkova.

Klíčová slova: lokální rozvoj venkova, regionální politika, lidské zdroje, lidský kapitál, sociální kapitál, endogenní potenciál